

cerernes ligger deres høiere Foresatte varmt paa Hjerte. Jeg vil derfor rette den Dy- fordring saavel til Thinget i Almindelighed som i Særdeleshed til de enkelte Medlemmer, der ere saa tilbøielige til ved saadanne Leiligheder at slaae ind paa dette Gebeet, at de blot holde sig til de Personer og Forhold, der vedkomme Sagen, og ikke til saadanne almindelige Talemaader, som f. Ex. „de høiere Classers Begunstigelse og de lavere Classers Forurettelse“, da de i og for sig selv Intet bevise og aldeles ikke høre hjemme her. Forøvrigt maa jeg ogsaa bemærke, at, naar man saa rask væk fremsætter den Paastand, at de lavere Classer blive paa en høist ubillig Maade aflagte i Forhold til de høiere, saa var det dog nok værd lidt nærmere at undersøge denne Paastands Rigtighed, forinden man fremsætter den, — og naar vi komme til at behandle et Lovforslag, hvor dette Spørgsmaal kan blive grundigere belyst end ved de her stedfundne overfladiske Betragtninger, da troer jeg, at det vil vise sig, at Underofficererne, og navnlig den høiere Underofficersklasse, ere stillede forholdsvis ligesaa gunstige som de Officererclasser, der staae dem nærmest, saa at der er liden, og ofte saa godt som ingen, Forskjel i deres Indtægter. Nu formener jeg dog, at det er een af Nutidens Fordringer, at ethvert Embede lønnes i Forhold til dets Vigtighed, men at Dygtigheden og Fortjenesten burde være den eneste Berettigelse til Forfremmelse til de høiere og bedre lønede Embeder. Jeg formener, at alle de Stranker, og uberettigede Hindringer, som gjøre det vanskeligt for Mænd af de underordnede Classer

at kunne svinge sig op til den høiere Stilling, hvortil deres Dygtighed berettiger dem, skulle vi bestræbe os for at rydde af Veien; vi skulle bestræbe os for at aadne Talentet en Bane og give den Dygtige Udgang til enhver Post, hvortil han er kvalificeret. Paa denne Maade skulle vi stræbe efter at give Enhver sin Ret; thi saa stor er denne Ret, men heller ikke større. Hverken Fattigdom eller Rigdom kan give nogen større Berettigelse; thi Privilegiernes Tid er forbi, og Herkomst giver ingen Ret, men Fortjeneste og Dygtighed, hvad enten denne er stor eller lille, giver en Ret, og det er denne, som vi skulle bestræbe os for at sikre og ingensomhelst anden.

Formanden: Der er begjert Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Frølund, Steen, With, Gram, Raben, P. Pedersen, Kampmann, L. Hansen, Neergaard, Lykke, Østermann, Wilkens, J. Knudsen, Schack og Timm.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning vedtaget med 42 Stemmer mod 26.

Man freb derpaa til Afstemning, hvorved: 1) (Bet. 37) Udvalgets Mindretals Forslag:

Derefter indsættes:

Til Forbedring af de Fæsttjenendes Kaar i Underclasserne er desuden bevilget en Sum af indtil 35,000 Rbd., som tilligemed det, der hidtil er bestemt at udbetales i Douceur til de med Haderstegn for 12 og 20 Aars Tjeneste Decorerede saavel som i Capitulationspenge, fordeles saaledes:

at 5 Aars Tjeneste og derover giver Udgang til 3 Rbd. kvartalst.

≥ 10	—	—	—	—	—	—	6	—
≥ 15	—	—	—	—	—	—	9	—
≥ 20	—	—	—	—	—	—	12	—

Allt uden Hensyn til, hvilken Post den Vedkommende beklæder.

Dette Tillæg udbetales pr. Avance til Enhver, der den første Dag i Kvartalet har tilbagelagt det angivne Antal Tjenesteaar, og kan kun fratages de Vedkommende ved Krigsrettsdom. Forsaavidt de hertil anviste Summer

ikke strække til, at deraf kan udredes det fulde tilstaaede Tillæg, fordeles de forholdsvis til de tilstaaede Tillægs Størrelse.

forkastedes med 40 Stemmer mod 28.

Formanden: Nu vil altsaa den 21de § i Finantsloven være at bringe under Afstemning. I denne § stod opført som den Sum,